

van egy okos és egy ügyes gyerekem. Az egyik fiamnak szórakozás a matematika, de gondot okoz egy ruhafogas használata, a másik fiamnak fáj, ha asztalhoz kell ülni, de ő a leginkább mérnöki kreatív elme a családban. Izgalommal várom hogyan alakul majd az életük. Az egyetemi környezetben azért ez egyszerűbb, mert a tehetség-gondozás intézményesített rendszerében, a tudományos diákköri mozgalomban (TDK) nagyon hiszek és nem véletlen, hogy mind a kar, mind az intézet országos viszonylatban is nagyon szép eredményeket ért el a hazai versenyeken. A múlt héten írtam a kari TDK honlapra az üzenetet a hallgatóknak: „Ha közösen belevágtok egy kutatásba, az a témavezetődet is izgatja, ha elkezdedek a közös munkát, ne hagyj cserben!” Szerencsémre ilyen velem még nem történt. Egyik legjobb volt hallgatóm, *Cseh Dávid* Pro

Sciencia díjas, ami a legnagyobb elismerés, amit hallgató tudományos teljesítményért kaphat. Most voltunk túl a munkahelyi vitáján, a doktori fokozat megszerzése előtt van. Legbüszkébb – az eredményes mentorálásért – az Országos Tudományos Diákköri Tanács (OTDT) által adományozott mestertanári aranyéremre vagyok, ami azt bizonyítja, hogy tényleg sok sikeres hallgatóm van, illetve arra a hallgatói közösségre, ami most is körbevesz. Az ad erőt, hogy évről évre új hallgatók jönnek és meg kell találnom közülük azokat, akik elhivatottak a kutatás, az akadémiai pálya, vagy csak egyszerűen a mérnöki feladatok iránt, az érdeklődő elme kérdéseire megadni a választ nap mint nap. Ez nagy kihívás, de ennek az eredménye az is, hogy sikerült egy országosan egyedülálló témával a röntgendiffrakciós maradó feszültség vizsgálatával foglalkozó laboratóriumot, és

ami nagyon fontos, egy fiatalokból álló szakértő csapatot kinevelni. Hasonló törekvéseim vannak az anizotrópia vizsgálatával kapcsolatosan is, szeretném, ha a téma hazai kiváló szakemberei meg tudnák és meg akarnák osztani az ismereteiket egymással. Az oktatás területén ami az új kihívást jelenti, most a nem magyar anyanyelvű hallgatók oktatása, témavezetése, ami nem feltétlen a nyelvi nehézségeket, de sokkal inkább a kulturális különbségekben rejlő problémákat jelenti. Egészen másként motivált egy mongol, palesztin, iraki vagy egy indiai hallgató.

D.L.: Az Akadémián is megtehetem, de most újra gratulálok az MTA doktora címedhez! Kívánom, hogy magánéleti és szakmai terveid megvalósuljanak! Az interjút a hagyományos kívánsággal köszönöm: Jó szerencséd!

A Miskolci Egyetem hírei

Felvételi jelentkezés

A 2018. február 15-én záródó felsőfokú jelentkezési időszakban a szeptemberben induló képzésekre összesen 247-en jelölték meg a Műszaki Anyagtudományi Kart. Sajnos csökkent a jelentkezések száma az előző évhez képest. Idén anyagmérnök BSc nappali tagozatra összesen 144-en jelentkeztek, a többiek pedig levelező anyagmérnök BSc-, nappali és levelező anyagmérnök MSc-, illetve kohómérnök MSc-képzésre.

Duális workshopot rendezett a Műszaki Anyagtudományi Kar

A duális képzést népszerűsítő, valamint a partnervállalatokat bemutató Anyagmérnök Duális Workshopot rendezett az anyagmérnök képzés iránt érdeklődők számára a Műszaki Anyagtudományi Kar. A 2018. április 19-én megtartott rendezvényen 16 partnervállalat jelent meg kiállítóként, valamint a duális képzésben már résztvevő 1–3. évfolyamos hallgatók is meglátogatták a leendő diáktársakat. A rendezvényen a vendégek nemcsak az ipar duális képzőhelyeivel, de az egyetemi oktatókkal is megismerkedhettek, továbbá a szakterületekhez kötődő, interaktív bemutatókon is részt vehettek (1. kép).

2018 szeptemberétől az anyagmérnök alapképzés minden specializációján, valamint anyagmérnök és kohómérnök MSc-képzésben is lehet duális partnervállalatot találni, a legtöbb esetben országos lefedettséggel. A kar képzéseit a továbbtanulási lapjukon bejelölő diákok 2018. május 31-ig jelentkezhetnek duális képzésre a partnervállalatokhoz a kar honlapján vagy e-mailben.

Purhabból épített kishajók vetélkedtek az anyagtudományi versenyen

Az idén immár 8. alkalommal megrendezett Anyagtudományi Versenyen kiderült, hogy a purhabbal nemcsak a házunkat szigetelhetjük, de hajóépí-

1. kép. Bemutató a MAK műhelysarnokában

2. kép. Az anyagtudományi verseny résztvevői a nyertes kishajókkal

tésre is kiváló. A Miskolci Egyetem Műszaki Anyagtudományi Kara által középiskolások számára meghirdetett verseny idén a poliuretánok köré épült: előzetes feladatként a csapatoknak egy dolgozatot kellett írniuk a purhab előállításáról, szerkezetéről, felhasználhatóságáról, majd egy kishajót kellett készíteniük purhabból és fából.

A 2018. április 13-ai döntőre Miskolc mellett Debrecenből, Gyöngyösről és Veszprémből is érkeznek csapatok. A bejutott csapatoknak több verseny-

számban is megmérettették magukat: nemcsak reklámfilmeket kellett készíteniük, amelyben a zsűrit és a többi csapatot kellett meggyőzniük arról, hogy az ő hajójuk a legjobb, de egy rövid szakmai előadást is kellett tartaniuk a hajó tulajdonságairól. A végső megmérettetés a kishajók terhelési versenye volt, ahol az volt a cél, hogy a megépített hajó minél tovább maradjon a vízen (2. kép).

A verseny végeredménye:

I. helyezett: Felfedezők – Vak Bottyán

János Katolikus Műszaki- és Közgazdasági Szakgimnázium és Kollégium (Gyöngyös). II. helyezett: Poli úr-e tán? – Veszprémi Szakképzési Centrum Ipari Szakgimnáziuma (Veszprém). III. helyezett: Ha-jót-ÉPÍTECH – Debreceni Szakképzési Centrum Povolny Ferenc Szakgimnázium, Szakközépiskola és Szakiskola (Debrecen).

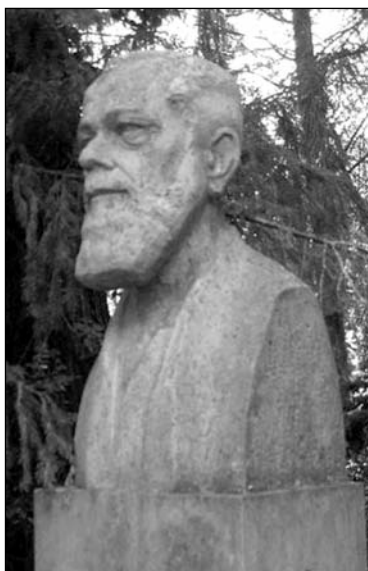
Az idei verseny támogatói az ADMATIS Kft., a BorsodChem Zrt. és a KCH KISCHEMICALS Kft. voltak.

Mende – Harcsik

Emlékezés soproni professzorunkra, dr. Romwalter Alfréd egyetemi nyilvános rendes tanárra

Idősebb Romwalter Alfréd 125 évvel ezelőtt, 1890. április 20-án, Sopronban látta meg a napvilágot. Tekintettel arra, hogy ő volt „főiskolánk” egyike – mi így neveztük legnépszerűbb professzorainkat –, fontosnak tartom, hogy megemlékezzünk róla a jubileumi év alkalmából.

Soproni nyomdász családból származott, dédapja és édesapja is nyomdász volt. Az övük volt a neves soproni Röttig–Romwalter nyomda. Apja őt is nyomdásznak szánta. Csak azzal a feltétellel járult hozzá, hogy beiratkozzon az egyetemre, ha előtte kitanulja a nyomdász szakmát. Mint ő maga elmesélte, ez meg is történt. Elemi és középiskolai tanulmányait Sopronban végezte, az utóbbit a Széchenyi István Állami reál-gimnáziumban, melynek akkoriban a neves polihisztor, dr. Wallner Ignác volt az igazgatója, egyben fizikakémia tanára. Az ő ráhatásának tudható be, hogy a fiatal Alfréd a biztos nyomdászat helyett a bizonytalan tanári pályát választotta. A budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára vegy-tan–természetrajz tanári szakra iratkozott be. Tanárai között volt *Eötvös Loránd*, *Koch Antal*, akik révén széleskörű elméleti tudásra tett szert. 1912. szeptember 26-án kiváló eredménnyel abszolvált, majd még ez év november 23-án bölcsészettudományi doktori

■ Romwalter Alfréd (1890–1954) professzor szobra a Soproni Egyetem kertjében

oklevelet szerzett. Második diplomáját a József Nádor Műegyetemen rendkívüli hallgatóként az előbbi tanulmányával párhuzamosan szerezte meg, 1914. április 30-án felsőkereskedelmi iskolai tanári képesítéssel.

1912 szeptembere és 1913 augusztusa között ösztöndíjas gyakorló tanárként oktatott a budapesti V. kerületi Állami Főreáliskolában. 1914. augusztus végén rendes tanárrá léptették elő. 1914 szeptembere és 1920 szeptembere között a fiumei Állami Kiviteli Akadémia tanára volt, hála anyanyelvi szintű német, olasz és francia nyelvtudásának. Valószínűleg horvátul és angolul is tudott. Elméleti kérdések

mellett, a gyakorlat is foglalkoztatta. Fiumében halfagyasztó és haltermelő módszert dolgozott ki. Az I. világháború után a horvát hatóságok felajánlották neki az ottmaradás lehetőségét, de ő inkább hazajött szeretett Sopronába. 1920 szeptembere és 1928 áprilisa között a soproni Állami Felsőkereskedelmi Iskolában tanított rendes tanárként. Életének eme legnehezebb szakaszában (a rendkívül gyenge tanári fizetés párosulva a gazdasági válsággal) tanártársaival vállalkozásba kezdett, megalapítva a Beta Laboratóriumot (tintát, eladható vegyi anyagokat gyártottak). A Fogászati Szemle 1925. évi 2. számában A fogászati cementek technológiája címen cikke jelent meg, melyet a német Dentistik című folyóirat Über Zahnzemente címen jelentetett meg.

1928-ban megpályázta a Selmecről Sopronba menekült Bánya- és Erdőmérnöki Főiskola megüresedett Elemző Vegytani Tanszékét, ugyanis *Tomasovszky Lajos* professzor nyugdíjba vonult. Annak ellenére, hogy e tanszéknek hagyományosan a legtöbb kémiai tanuló fémkohómérnökök voltak eddig a vezetői, dr. Romwalter Alfréd 1928. május 1-jével elnyerte a tanszék vezetését főiskolai rendkívüli tanári minőségben.

A Romwalter professzor halála alkalmával közölt nekrológban *Jakóby László* ezt írta: „...mi kohászok jöttét vegyes érzelmekkel fogadtuk. Úgy véltük, hogy idegen jött közénk. Ma pedig

Az Öntészettörténeti és Múzeumi szakcsoport 2015. március 11-i ülésén elhangzott előadás szerkesztett változata.